

Zdroj : http://neviditelnypes.lidovky.cz/veda-vetsinu-vedeckych-clanku-pry-nikdo-necte-foj-/p_veda.aspx?c=A140707_225258_p_veda_wag

+ komentář , tedy názor za názor

VĚDA: Většinu vědeckých článků prý nikdo nečte

včera

Nadprodukcí papírového odpadu má na svědomí fakt, že se z vědců stali státní zaměstnanci, které řídí úřední šiml.

Nedávno vody české vědy rozvířil spor v Grantové agentuře ČR. Její šéf Petr Matějů musel odstoupit, protože se zjistilo, že obešel předpisy a přihrál granty za desítky milionů svým kamarádům. Novináři ČT celou aféru komentovali: „Zdá se, že když jde o miliony, vládne i ve světě vzdělanců metoda ostrých loktů a surových kopanců.“ ...a proč néé, když můžou krást politici, jejich kámoši, případně kmotři a případně si mastit kapsu každodenně lobbisti ..a mohli si mastit kapsu ti, co v letech „Klausovských, tj. 1992-1995“ kradli a kradli a kradli až si nakradli, pardoóón, naprivatizovali veškerý celospolečenský socialistický majetek, který patřil všem, tak proč by je nedohonili dnes vědci, co na rozkrádání v letech devadesátých „zapomněli“, si nahrabat dnes !!!

Jak je možné, že se ve vědě české dějí takové věci? Ha-ha-ha Americký prezident Eisenhower tyto problémy předpovídal už v roce 1961, když opouštěl svůj úřad:

„Osamoceny vynálezce bádající ve svém domku byl dnes zastíněn týmy vědců ve velkých laboratořích. Také svobodná universita, odedávna zřídlo svobodného myšlení a vědeckých objevů, prodělala revoluci. Místo touhy po poznání se dnes motivací vědců staly spíše vládní dotace. Zčásti za to mohou rostoucí náklady. Tam kde dříve stačila tabule a křída, tam dnes stojí stovky elektronických počítačů. Může se stát, že se z vědců tohoto národa stanou pouzí státní úředníci, kteří se starají jen o peníze a pracují na přidělených projektech. Tuto hrozbu bychom měli brát velmi vážně. Jakkoli si vážíme vědeckého výzkumu, měli bychom se mít na pozoru i před opačným nebezpečím. Aby se politika nestala zajatcem vědecko-technologické elity.“

Eisenhowerova jasnozřivá slova se beze zbytku naplnila. Například v energetice dnes politici přijímají nákladná opatření na snižování emisí skleníkových plynů. A to jen na základě rad najatých „dvorních astrologů“, jejichž klimatologické modely viní tento plyn z globálního oteplování. Jde přitom o ty samé děravé modely, které neumí vysvětlit 17 let dlouhou „pauzu“ v oteplování. Nestala se energetika tak trochu zajatcem klimatologů?

Propojení vědy a politiky navíc nutí vědce, aby publikovali, i když nemají, co říci. Kdysi dávno, když se vědec chtěl podělit s kolegy o svůj objev, poslal jim dopis. Dnes vědci píš

články proto, že když nebudou mít dostatečně velký počet publikací, mohou přijít o teplé místo ve státních službách. Viz Lubomír Hnědkovský... Publish or perish.

Kvalitu publikací by sice měl zajišťovat systém externí peer-review, který se rozmohl po druhé světové válce. Než je článek otištěn, redakce ho zašle k posouzení kolegům z oboru (tzv. peers). To ale kvalitu vlastně nezajišťuje. Kdo asi dělá recenze třeba v peer-reviewed časopisech o alternativní medicíně? Další cvoci, kteří věří v magii. Viz *Journal of Parapsychology*. Ha-ha-ha

Někdy článek sice projde peer-review, ale recenzent si ho jen povrchně prolistuje. Například klimatolog Keith Briffa 9 let tajil, že jeho výzkum oteplování na sibiřském Jamalu je založen na měřeních z jediného stromu. Redakce po něm podklady nepožadovaly, ačkoli se ta data používala na obhajobu kontroverzního „hojkejského grafu“ (McIntyre 2009).

Recenzní řízení drhne i na vědeckých konferencích. Ty jsou schopné přijmout i nesmyslný článek sestavený počítačem z náhodných slov. Ha-ha-ha. Opavští fyzici už 10 let „klonují“ svá díla, převracejí je vidlemi, jedním softwarem (doslova veškeré výdobytky recyklují), stejné scénáře a stejné „výzkumy“ a stejná témata ve stylu „guláše“ bez chuti, tedy s všechutí, jen aby dostali grant. Těm naprosto nejde o pokrok vědy. Jen se podívejte „kolik“ stran reklamy vydají versus stran „vědeckého“ textu „vlastního“ výzkumu !! Ha-ha-ha Prokázal to počítačový inženýr Cyril Labbé se svým softwarem SCiGen (2005). Od té doby museli vydavatelé jako Springer stáhnout přes 120 článků, když se zjistilo, že šlo o nesmysly vytvořené tímto programem. V bledorůžovém v Opavě.

Do tisku se dokonce dostávají i články založené na výmyslech. V roce 2012 studie F.C. Fanga spočítala, že v medicíně od roku 1975 procento článků stažených z tisku kvůli podvodu stoupl 10 krát. Celých 67,4 % stažených článků bylo staženo, protože autoři porušili kodex etického chování vědce. Takový forenzní audit kdyby vláda či ministerstvo poslalo do Opavy na ústav fyziky, to by se národ divil !!!! Důvodem byl podvod či podezření z podvodu (43,4 %). Duplicitní publikování (14,2 %). Plagiát (9,8 %). Přitom asi 30 % stažených článků není označeno jako stažené a čtenáři je dále pokládají za platné (Steen 2011). Myslím, že Opava (myslím tím ústav fyziky) by „světový průměr“ předčila o řád...

Protože si vědci potřebují udělat čárku, publikují se i výzkumy zhola zbytečné. Přesně to se děje v té Opavě,... přesně !!!! A nejen to, těch peněz co za to inkasují. To by měl už konečně někdo zkontrolovat. Přeci není až tak problém podle jednoduchého účetního z á k o n o n a „má dáti-dal“ zjistit kolik peněz za 15 let do Opavy šlo a kolik osob si je rozdělilo... a za co ! Těm nejabsurdnějším jsou každý rok udílěny *IgNobelovy ceny*. Vědci například „objevili“, že psí blechy vyskočí výše než blechy kočičí. Objevili metodu, jak extrahovat vanilkovou příchut' z kravského hnoje. Nebo zkoumali korelaci mezi počtem sebevražd a country hudbou v rádiu. Australští klimatologové zase založili celý ústav na výzkum krkání a prdění dobytka (National Centre for Rural Greenhouse Gas Research). Kdo za to vědce platí?

Aby měli vědci kde publikovat, existuje dnes na světě kolem 28 000 vědeckých recenzovaných časopisů. Spoustu z nich nikdo nečte a ani žádné čtenáře nepotřebují. Autoři totiž nedostávají honoráře, naopak musejí zaplatit za to, že jim jejich článek je otištěn! Každý rok vyjde kolem 1,8 milionu článků. Tuny popsaného papíru jdou z tisku rovnou do šrotu. Tady se můj rozum zastavil... stojí a... a teče mi mysl volným pádem, tj. volným tokem „nazdařbůh“..... Co to je za svět (?)... Kdysi po r. 1900 bylo 20 fyziků, co si korespondovali na papíře, a co dopis, to objev, to nezničitelná myšlenka, idea, to doslova zázrak myšlení...;

dnes ????, **„Až 50 % publikovaných článků nikdy nečte nikdo**, kromě autora, recenzentů a redaktorů daného časopisu“ (Meho 2007). **Pochopil jsem už po r. 2001, že moje HDV bude čtena nejméně tak až za 15 let, a rozvíjena fyziky do podoby smysluplné teorie tak za 25 let...., nyní si myslím, že čtena bude až za 50 let...a pochopena za 100.**

Jiní autoři odhadují, že jen 45 procent recenzovaných článků někdo během prvních pěti let cituje. A jen 20 % lidí, kteří citují nějaký článek, ho doopravdy četlo. Většinou jen citují citaci citace z druhé ruky, aniž by si ověřili, zda je to pravda. Bylo to zjištěno podle kopírování překlepů u velmi známých článků (Simkin a Roychowdhury 2003). **To je nesktečná informace. Já v letech 2002-2004 rozeslal texty s „úvodem myšlenky HDV“ do světa předním i obyčejným vědcům v domnění, že si to přečtou a zamyslí se nad hypotézou...byl jsem naivní snílek... DOKONCE jsem si myslel, že to četli, ale neměli chuť pomáhat „cizímu vynálezci“ . Ne, nečetli tu HDV.**

Jak odlišit, které články a časopisy opravdu někdo čte? ?? **Já mám nepřímý důkaz, že HDV nikdo z vědců nečetl, jen nakoukli na dvě stránky a zahodili to!!! (Grázlové na fórech, ti HDV četli, ovšem za jiným účelem, než za pochopením a poznáním Vesmíru)** Pomáhají ukazatele jako impakt faktor či Hirschův index. Ani to ale není samospasitelné. Jako citace se totiž počítají i negativní citace (které daný článek zpochybňují) a autocitace (autor cituje sám sebe). Navíc v řadě oborů existují „kliky“ kamarádů, kteří si vzájemně recenzují články a jeden druhého citují. Například Wegmanova zpráva popsala tzv. „hokejový tým“ v klimatologii.

Držitel Nobelovy ceny biolog Randy Schekman se proto rozhodl, že bude publikovat na [internetu](#) a s prestižními žurnály končí. „Všichni víme, jak honba za ziskem pokřivila bankovníctví. Mí kolegové se také honí za ziskem, ne v podobě peněz, ale v podobě prestiže spojené s publikováním v prestižních žurnálech... Tyto časopisy si pěstují svou značku tvrdě, často se spíše starají o prodej předplatného než o podporu důležitého výzkumu... Článek může být hojně citovaný, protože je to dobrá věda, ale také proto, že je senzační, provokativní nebo mylný. Redaktoři [luxusních](#) žurnálů to vědí. **Na OSLU také ?** Aby si zvýšili impakt faktor, přijímají články, které vyvolají poprask, protože se věnují sexy tématům nebo přinášejí radikální tvrzení.“

Díky této honbě za senzácemi [v klimatologii](#) prestižní žurnály publikují jeden hoax za druhým, který je v zápětí vyvrácen. Například fáma, že prý se zpomaluje Gofský proud (Bryden a kol. 2005), hoax, že vyhynulo 40 % planktonu (Boyce a kol. 2010), že vymírají lední medvědi (Monnet 2006), že se náhle uvolní metan z permafrostu (Whiteman 2013) a spousta dalších fám. [V klimatologii](#) se ale retrakce nedělají a jde-li o alarmistický text, ani redaktoři se neomluví a neodstoupí. Protože přiznat chybu, to by prý byla voda na mlýn „popíračů“. **Tento autor je na klimatologii zaměřen, výtky se hlavně týkají tohoto oboru.**

Vědci musejí svůj výzkum umět „prodat“, aby dostali granty od sponzorů. Proto stěží najdete článek, který by končil závěrem, že daný problém dále zkoumat netřeba. **V Opavě každý grantový výsledek končí slovy : a budeme ve výzkumu tohoto jevu pokračovat...i 1000 let dokud nám z toho potečnou penízky.** [Reklama](#) má přednost před přesností. Badatelé leckdy přehánějí, aby upoutali pozornost, protože za senzační články dostanou více citací.

John P. A. Ioannidis ve studii „Why Most Published Research Findings Are False“ vysvětluje, proč je většina publikovaného výzkumu v medicíně mylná. Závěry výzkumu se vydávají za spolehlivé, i když jsou založené na pouhé hrstce případů. Aby mohli publikovat úhledně

znějící závěry, vyhýbají se autoři problémovým otázkám. **Není divu, že je každou chvíli nějaký „objev“ vyvrácen novým výzkumem. V kosmologii to platí dvojnásob.**

„Představte si, že pět různých výzkumných týmů testuje jistou teorii. Čtyři týmy správně poznají, že idea byla omyl. Jedna méně opatrná skupina nesprávně tvrdí, že teorie funguje. Ať už jde o chybu, náhodu či vychytralý výběr dat. Hádejte či výsledky váš lékař bude číst v časopise a co uslyšíte ve večerních zprávách?“ (Freedman 2010)

V klimatologii se dokonce někteří domnívají, že lhat je eticky správné. Čínští vědci Fuhai Hong a Xiaojian Zhao v článku „Information Manipulation and Climate Agreements“ **bez uzardění tvrdí, že lhaní je v klimatologii správné. a nejen v klimatologii** „Zjistili jsme, že manipulace s informacemi má užitečnou hodnotu, protože ex post přiměje více zemí, aby se zapojily do mezinárodní úmluvy o ochraně přírody, což posléze zlepší život na této planetě.“

Dodatek: *Zatímco si daňoví poplatníci utahují opasky, **Evropský parlament rozdává vědcům peníze i na takové věci, jakými je například zkoumání účinků homeopatie na zvířatech. Petrásku, Petrásku, tvoje snaha vymlátiť šarlatány a proutkaře byla jepičí...seš prostě břídil, který umí – namísto fyziky – jen plivat na pavědce, a špatně i to ...a to pouze jeden rok a pak...pak už jen.....Jen v loňském roce se na toto **čarodějnictví** u zvířat, vyhodilo komínem půl milionu eur.***

Literatura

Bauerlein, Mark et al. We must stop the avalanche of low-quality research. 13.6.2010. The Chronicle of Higher Education. <http://chronicle.com/article/We-Must-Stop-the-Avalanche-of/65890/>

Eisenhower"s Farewell Address to the Nation. 17.1.1961. <http://mcadams.posc.mu.edu/ike.htm>

Eveleth, Rose. Academics Write Papers Arguing Over How Many People Read (And Cite) Their Papers. Smithsonian. 25.3.2014. <http://www.smithsonianmag.com/smart-news/half-academic-studies-are-never-read-more-three-people-180950222/?no-ist>

Fang, F. C. et al. Misconduct accounts for the majority of retracted scientific publications. PNAS, Vol. 110, No 3, Jan 2013 [cit 25.2.2014]. Dostupné na: <http://www.pnas.org/content/early/2012/09/27/1212247109.full.pdf+html>

Freedman, D.H. Lies, Damned Lies and Medical Science. The Atlantic [online] 4.10. 2010 [cit 25.2.2014] Dostupné na: <http://www.theatlantic.com/magazine/archive/2010/11/lies-damned-lies-and-medical-science/308269/>

Fuhai Hong a Xiaojian Zhao. Information Manipulation and Climate Agreements. American Journal of Agricultural Economics. Únor 2014 <http://ajae.oxfordjournals.org/content/early/2014/02/24/ajae.aau001.abstract>

Grantová agentura přihrává miliony kamarádům, volají akademici. Cesktelevize.cz 14.5.2014 <http://www.cesktelevize.cz/ct24/domaci/272870-grantova-agentura-prihrava-miliony-kamaradam-volaji-akademici/>

<http://www.improbable.com/ig/>

Ioannidis, John P. A. Why Most Published Research Findings Are False. *PLoS Med*, Vol 2, No 8, 30.8.2005.

Luzer, Daniel. No one really reads academic papers. *Washington Monthly*. 19.2.2013. http://www.washingtonmonthly.com/college_guide/blog/academics_do_a_lot_of.php

McIntyre, Steve. The most influential tree in the world. *Climateaudit.org* [online] 30.9.2009 [cit 14.2.2014]. Dostupné na: <http://climateaudit.org/2009/09/30/yamal-the-forest-and-the-trees/>

Meho, Lockman I. The rise and rise of citation analysis. *Physics World*, January 2007. <http://ils.indiana.edu/media/paper/PWJan07meho.pdf>

Regalado, Antonio. In *Climate Debate the Hockey Stick Leads to a Face-Off*. *Wall Street Journal* [online] 14.2.2005 [cit 2.2.2005] Dostupné na: <http://online.wsj.com/news/articles/SB110834031507653590>

Sheckman, Randy. How journals like *Nature*, *Cell* and *Science* are damaging science. *Guardian* 9.12.2013 <http://www.theguardian.com/commentisfree/2013/dec/09/how-journals-nature-science-cell-damage-science>

Simkin, M. V. a V. P. Roychowdhury. Read Before You Cite! *Complex Systems*, 14 (2003) 269–274 <http://www.complex-systems.com/pdf/14-3-5.pdf>

Steen, R. Grant. Retractions in the medical literature: how many patients are put at risk by flawed research? *Journal of Medical Ethics*, Vol 37, No 11, November 2011 [cit 25.2.2014]. Dostupné na: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/21586404>

Tipler, Frank J. *Refereed Journals: Do They Insure Quality or Enforce Orthodoxy?* *ISCID* 2003. http://www.iscid.org/papers/Tipler_PeerReview_070103.pdf

Van Noorden, Richard. Publishers withdraw more than 120 gibberish papers. *Nature* 24.2.2014. <http://www.nature.com/news/publishers-withdraw-more-than-120-gibberish-papers-1.14763>

Wegman, Edward J. et al. *Ad Hoc Committee Report on the Hockey Stick Global Climate Reconstruction*, 2006. [cit 2.2.2014] Dostupné na: http://scienceandpublicpolicy.org/reprint/ad_hoc_report.html

Tento článek vyšel na Osel.cz

www.klimaskeptik.cz

Převzato z Kremlik.blog.idnes.cz se souhlasem autora. [Vítězslav Kremlík](http://Vitezslav.Kremlik)

+ kom JN 10.07.2014

